

چهارمین سال به هلاکت رسیدن رئیس «دانشگاههای شکنجه»

ر. راسخ Roshangaran@aol.com

«اسدالله لاجوردی» رئیس سابق زندان «اوین»، جانی، قاتل و شکنجه گر بنام رژیم اسلامی در اول شهریور 1377، بر اثر تیرهای بی امان جوان بیست ساله ی بنام «علی اکبر اکبری» به هلاکت رسید.

«لاجوردی» بمثابة رهبر ایدئولوژیک شکنجه ی رژیم، با بهره گیری از حیوانی ترین شکنجه های قرون وسطایی مبارزان راه آزادی را در برزخی از بود و نبود، صدها بار نابود می کرد.

«لاجوردی» معتقد بود که زندانهای حکومت اسلامی به مانند دانشگاههای اسلامی باعث تطهیر روح و جسم زندانی می شود. او در مصاحبه با یک روزنامه خارجی اعتراف نمود که یکی از دروس متداول در این دانشگاهها شلاق بوده و اضافه کرد که شکنجه گران با این تاکتیک، توانسته اند تعداد کثیری از زندانیان را به صراط مستقیم رهنما باشند.

قسمتی از کارنامه جنایت این خونخوار از قرار زیر است:

- 1- کشیدن خون زندانیان سیاسی قبل از اعدام،
- 2- حضور در میدان اعدام و زدن تیر خلاص،
- 3- تجاوز به زنان (زنان حامله، مسن و دختران باکره) قبل از اعدام،
- 4- حلق آویز کردن،
- 5- شکنجه اطفال در مقابل مادران برای گرفتن اعتراف از آنان،
- 6- موسس زندان «گوهر دشت» که در ردیف یکی از مخوف ترین زندانهای جهان بشمار می رود.
- 7- استفاده از پیکر اعدام شده ی زندانیان سیاسی برای زهر چشم گرفتن از سایر زندانیان،
- 8- گرفتن پول گلوله از خانواده های جانبختگان،
- 9- متداول کردن شلاقهای الکتریکی که از بی هوشی زندانی جلوگیری می کند،
- 10- چپانیدن زندانی در محیطی به اندازه لانه سگ و تابوت،
- 11- بی خوابی و ایجاد ساعتهای بسیار کوتاه برای قضای حاجت،
- 12- کشیدن ناخن دست و پا،
- 13- شک الکتریکی و متصل کردن جریان متناوب برق به نقاط حساس بدن،
- 14- وصل کردن وزنه به بیضه های زندانیان سیاسی مرد.

خانواده های جانبختگان سیاسی، در چهارمین سال به عدم پیوستن لاجوردی جانی، به جشن و سرور می پردازند. تاریخ ایران بار دیگر نشان داد که جنایتکاران در هیچ لحظه و موقعیتی جان سالم بدر نبرده و خشم و نفرت مردم ستمدیده، سایه ای از وحشت را برای آنان ترسیم خواهد نمود.

1 شهریور 1381